

[Arbejdsministeren]

Jeg kan godt forstå, at man har forsøgt at neddæmpe den del af det, for når man ser den plan, som Socialdemokratiet fremlagde for nylig, forstår man, at Socialdemokraterne trods alt mener, de offentlige udgifter skal holdes i ro, og så kan det jo ikke nytte, at man cirka samtidig kommer med alt for mange alt for dyre udgiftsforslag.

Konkluderende vil jeg godt sige, at hensigten med Socialdemokratiets forslag er god. Opgaven er vigtig. De valgte metoder er på en række punkter i overensstemmelse med de metoder, som regeringen selv har valgt, og det vil vi selvfølgelig gerne forhandle videre om. Andre af forslagene er mere tvivlsomme.

For at der ikke skal opstå samme misforståelse som under det forrige dagsordenspunkt, vil jeg understrege, at dette indebærer, at vi afviser det konkrete forslag til folketingsbeslutning, men vi er åbne og positive over for en videre dialog om de problemer, som også vi mener er meget alvorlige samfundsproblemer.

Lone Møller (S):

Alt for mange unge svigtes af samfundet. Over 50.000 unge under 25 år står uden arbejde. 60 pct. af alle bistandsmodtagere er under 30, og stadig flere unge er uddannelses- eller praktikpladssøgende uden udsigt til at komme i gang. Det er en katastrofe, og det kan vi helt enkelt ikke være bekendt.

Unge hører til den gruppe, der hurtigt ryger ud af arbejdsmarkedet, når det går nedad med samfundsekonomien, og blot et enkelt kiks kan mærke unge mennesker for hele livet.

Alt for længe igennem 1980'erne har unge oplevet meningsløsheden i det daglige i deres gang på bistandskontoret. Ingen sammenhæng, ingen krav, ingen konsekvent information eller aftale om, hvad der kan gøres for de unges liv og fremtid. Kun et beløb og besked om, hvornår man kan komme igen.

Vi har gennem årene forsøgt at fremlægge forslag, som skulle tage højde for denne uacceptable situation.

Det må konstateres, at den uddannelses- og beskæftigelsesmæssige indsats over for unge, som er foregået indtil nu, ikke har slået til. Den nuværende indsats er præget af manglende sammenhæng, tilfældige instrumenter og manglende regional prioritering – det til trods for at der bruges ca. 2 mia. kr. til indsatsen over

for specielt ikkeforsikrede unge under 30 og andre udsatte grupper.

Ingen i Tinget kan vel med respekt for sig selv påstå, at den indsats ligefrem afgørende har løftet de ledige over i en varig tilknytning til arbejdsmarkedet eller i reelle, blivende job. Alt for mange unge henvises til mere eller mindre gode beskæftigelsesprojekter.

Vi er i en situation, hvor der er brug for en kæmpeindsats mod ungdomsledigheden, der sikrer helhed og sammenhæng.

I dag har vi mellem seks og ti forskellige love, som på hver deres måde indvirker på kommunernes og arbejdsmarkedets muligheder for at gøre noget for unges beskæftigelse og uddannelse. Lovene er placeret forskelligt: i Social-, Undervisnings- og Arbejdsministeriet. Det hænger ikke sammen, der er for mange tilfældigheder og alt for stor forskel på, hvad der kan gøres, og hvad der bliver gjort.

Det centrale i det handlingsprogram, som vi lægger op til, er, at ingen unge fremover uden egen skyld kan falde ud af arbejdsmarkedet og miste tilknytningen til en uddannelse eller et beskæftigelsestilbud. Det har været nødvendigt at fremskynde vort arbejde med det forslag, og det er også derfor, det kommer så sent.

Det er i forlængelse af socialminister Aase Olesens oplæg, som efter vores mening er helt uden perspektiv. Det er i virkeligheden en skandale og en undervurdering af andre politiske partier i Folketinget og af de unges reelle behov og indsigt. Socialministerens forslag bygger på en misforståelse, hvor man dividerer den økonomiske indsats med antallet af unge, og på den baggrund kan man få det til at række til 15-18 timers beskæftigelse pr. uge. Det er et forslag uden tanker for sammenhæng, uden perspektiv og i øvrigt et forslag om sløseri med offentlige midler, da det ingen effekt har.

Vores mål er et sammenhængende forslag, som sikrer heltidsbeskæftigelse, som sikrer, at unge enten får et arbejdstilbud eller et uddannelsestilbud. Vi lægger op til nytænkning med vores ungdomskontraktforslag på en række fundamentale områder.

Først og fremmest skal vi afskaffe klientbehandlingen, den tid er forbi. Vores forslag bygger på den tro, at de unge godt selv kan med en særlig igangsætning og en særlig aftale mellem samfundet og det enkelte menneske.